

FROM MICROCOSMOS TO MACROCOSMOS IN THE CONSTRUCTION OF COMMUNITY

Ana Așkar

Assist., PhD, "Iuliu Hațieganu" University of Medicine and Pharmacy, Cluj-Napoca

Abstract: In our society the need is felt for a system which can accomodate universal participation of its individuals in building a united, prosperous, ever-progressing world community. The only way to abiding peace is based on faith, cooperation, justice and reciprocity. Like the poison spilled in a river, the social diseases spread over borders, they contaminate the international community and there is no way to stop or limit their destructive effects or to avoid the collapse of the present economic and social order. Ignorance is the greatest oppression. It leads to prejudice and injustice. It causes pain and despair, disunity and destruction. The only way to peace is unity. Bahá'u'lláh's teachings alone can enable humanity to attain the stage of universal peace.

Keywords: community, resource, accompaniment, unity, service.

Fără spiritualitate, învățătura poate duce la aroganță și indiferență. Caracterul virtuos și comportamentul etic sunt mai importante decât însușirea științelor și a artelor. Altfel, extremele de sărăcie și bogăție vor continua să se adâncească. În plus, concurența greșit înțeleasă poate zdrobi indivizii și duce, de cele mai multe ori, la degradarea spiritului și a eticii în toate domeniile vieții. Să ne gândim la viața de familie, la activitatea școlară, la munca în companii și instituții, la sport și multe altele. Acum este nevoie ca școlile să promoveze cooperarea, creativitatea, idealul participării universale la bunăstarea comunității. Aceasta implică antrenarea unor educatori competenți, conștienți, iubitori și responsabili. Programele trebuie refăcute și revizuite constant pentru a ține pasul cu dezvoltarea copiilor și a adolescenților în contextul comunității.

Preadolescența este perioada potrivită pentru clădirea unei viziuni corecte despre natura nobilă a omului și rolul pe care este menit să îl joace în mijlocul semenilor săi. La această vârstă individul devine conștient de diferitele aspecte și relații din lumea în care trăiește. Simțul acut al dreptății îl face pe adolescent să fie sincer preocupat de ceea ce se petrece în jurul său. O îndrumare corectă și atentă din partea celor responsabili pentru dezvoltarea sa presupune crearea condițiilor necesare pentru ca tinerii membri ai societății să-și dezvolte calitățile și talentele punându-le în slujba comunității. Ei au nevoie să poată interacționa în siguranță, să dezbate teme serioase, urmărind împreună să se dezvolte ca indivizi, participând în același timp la transformarea societății.

Adulții și societatea în ansamblul ei trebuie să fie conștienți de caracteristicile, calitățile și potențialul adolescenților. E nevoie de cooperare între diversele instituții responsabile, dragoste între indivizi, acceptare. Familiile trebuie susținute în educarea tinerelor vlăstare. Adolescența nu este o boală sau un handicap, ci ultima șansă, vârsta cheie în formarea viitorilor adulți. Un copil, chiar dacă a fost bine crescut și însoțit în primii ani de viață, o poate lua pe căi greșite sub presiunea forțelor care operează în societate. Din fericire, un copil care a fost neglijat sau greșit

acompaniat în primii ani se poate redresa dacă se intervine în perioada preadolescenței, la 11-13 ani, sub atenta îndrumare a celor pregătiți pentru acest rol deosebit.

Valorile acceptate și cunoștințele dobândite este nevoie și este normal să fie aplicate în viața de zi cu zi. Studiul va fi în mod natural împletit cu servirea comunității. Abia acum, individul se descoperă și își definește locul în grup. Dacă toate eforturile au fost depuse la timp în acest sens, tinerii vor avea capacitatea de a lua decizii înțelepte și se vor gândi la consecințele și implicațiile faptelor lor. Ei își vor asuma propria pregătire profesională și vor face eforturi pentru a se transforma moral și spiritual. Vor putea lua decizia de a se implica și ei, la rândul lor, în însoțirea și formarea noilor generații de preadolescenți. Vor ști că “Îmbunătățirea lumii poate fi realizată prin fapte pure și frumoase, printr-o conduită bună și demnă de laudă.”(1)

Este necesar ca universitățile și colegiile să însuflească studenților dorința de a servi omenirea. Descoperirea diferențelor dintre oameni este normal să fie imediat urmată de înțelegerea faptului că aparținem unei singure rase și că diversitatea este un avantaj, nu o piedică în calea dezvoltării și a bune înțelegeri. Așa cum o grădină este frumoasă prin diversitatea plantelor cultivate în ea, omenirea are șansa de a manifesta nesfârșite calități și caracteristici care, combinate, duc la creșterea maximă a comunității mondiale. Fără diversitate și fără ca toate sectoarele societății să primească atenția cuvenită, grădina va pierde mult din frumusețea sa. Munca sistematică, atitudinea smerită de învățare, supunerea și devotamentul față de instituții devin caracteristici distinctive ale noii culturi.

Natura și societatea au multe legi în comun. Unitatea și interdependența dintre membrii societății este esențială. Așa cum otrava contaminează apele, solul, vietățile, ignoranța duce la nedreptate, conflicte și suferințe. Nepăsarea, neimplicarea sunt nepermise. Cu cât bolile societății sunt ignorate sau negate mai mult timp, cu atât suferințele cuprind mai mulți oameni și recuperarea va fi mai dificilă și mai costisitoare.

Atunci când națiunile vor fi văzute ca membrii unei singure familii, planeta noastră va deveni un cămin. (2) „Să nu se laude cel care își iubește propria țară, ci mai degrabă cel care iubește întreaga lume. Pământul este o singură țară, iar omenirea cetățenii ei.” (3) Încă din secolul al XIX-lea, Mîrzá Husayn’Alí, fondatorul Credenței Bahá’í, cunoscut mai târziu sub numele de Bahá’u’lláh, îndemna oamenii să privească omenirea ca pe un singur corp și să manifeste respect și dragoste față de toți locuitorii pământului, indiferent de rasă, religie, sex sau apartenență socială, înlăturând pentru totdeauna văleurile prejudecăților. El a reafirmat egalitatea dintre bărbat și femeie, a poruncit oamenilor să educe toți copiii și a chemat fiecare suflet să se întoarcă spre Soarele Adevărului, spre unicul Dumnezeu adevărat. El a pus bazele noii civilizații, a desemnat noile instituții și a asigurat unitatea. *Cuvinte tainice*, una dintre cele mai cunoscute lucrări ale lui Bahá’u’lláh, stabilește standardul moral la care e nevoie ca toți să se ridice în strădaniile lor de a construi o lume unită și prosperă din punct de vedere spiritual și material. (4)

Adoptarea unui set unic de legi este absolut necesară dacă dorim instaurarea unei păci reale și durabile. Altfel, mai multe seturi de legi duc la conflicte și dispute nesfârșite. Mai mult, atâta timp cât oamenii refuză călăuzirea divină și ignoră natura spirituală a ființei umane, pacea rămâne o pură utopie. Singura cale spre pace presupune unirea tuturor popoarelor la adăpostul unei credințe unice, universale. „Rien en ce monde ne peut être fait, ni même conçu, sans l’unité et la concorde; et le parfait moyen d’engendrer la camaraderie et l’union, c’est la vraie religion.” (5) Conform învățăturilor lui ‘Abdu’l-Bahá, prima condiție a perfecțiunii este studiul, imediat urmat de dreptate, sinceritate,

„frica de Dumnezeu, să-l iubești pe Dumnezeu iubindu-i pe servitorii Săi, să fii blând, răbdător și calm; să fii sincer, supus, milostiv și să manifesti compasiune; să fii hotărât și curajos, demn de

încredere și energic; activ, generos, loial și lipsit de răutate; să fii devotat și să ai simțul onoarei; să ai un spirit elevat; să fii mărinimos și să respecti drepturile celorlalți.”(t. n.) (6)

Horace Holley, în prefața sa la ediția din 1955 a cărții *Ordinea mondială a lui Bahá'u'lláh*, scrisă de Shoghi Effendi, constata faptul că „filosofia umană și modul de guvernare al oamenilor de stat au eșuat în a garanta securitatea omenirii”. (7)

Evoluția umană a trecut prin diferite stadii, de la apariția familiei, la solidaritatea tribală, de la orașele-state, la apariția națiunilor independente. (8) Această succesiune poate fi văzută ca o dezvoltare a conștiinței omenirii de-a lungul istoriei, dar și ca o lărgire treptată a orizonturilor fiecărui individ pe măsură ce acesta parcurge etapele succesive ale vieții sale, de la primii ani ai copilăriei, la anii maturității depline. Odată cu trecerea timpului, dar și pe măsura instruirii lor, indivizii au perceput lumea în cercuri tot mai largi. ”Fiecare pas din acest proces al integrării umane tot mai mari a fost precedat sau însoțit de dezvoltarea principiilor sociale care stăteau la baza organizării comunității.” (t. n.)(9)

Dezintegrarea avansată a structurilor sociale, politice, religioase și economice ale lumii în care trăim impune construirea din temelii a unei noi civilizații umane. Falimentul pe toate planurile lasă națiunile descoperite în fața tăvălugului ideologiilor bazate din start pe false valori. Religia e discreditată prin însăși revendicarea ei de către cei care au renunțat de mult la adevăr. Și totuși, în mijlocul acestui vacarm, pe această corabie în derivă, se nasc și cresc adulții de mâine. Iată de ce este necesară punerea la punct a unui sistem care să unifice viziunea și să facă posibilă cooperarea tuturor membrilor rasei umane.

„Bunăstarea omenirii, pacea și securitatea sa, nu pot fi atinse decât numai și numai atunci când unitatea sa este ferm stabilită”(t. n.), scria Bahá'u'lláh în secolul al XIX-lea. (10)

Unitatea omenirii este principiul central și scopul Revelației lui Bahá'u'lláh. Acest Personaj misterios al istoriei recente a omenirii ne-a lăsat moștenirea cea mai prețioasă. Cutremurător, incredibil, tocmai capetele încoronate, capii omenirii investiți cu putere pentru a ocroti și conduce cu altruism și înțelepciune popoarele lumii au nesocotit și au trecut sub tăcere informațiile menite să ducă la pacea cea mare, la unitatea deplină a locuitorilor acestui pământ. Scrisorile trimise de către Bahá'u'lláh lui Napoleon al III-lea, Țarului Alexandru al II-lea, Reginei Victoria, Împăratului Wilhelm I, Împăratului Franz Joseph, Sultanului 'Abdu'l-Aziz, Șahului Nasiri'd-Din, Conducătorilor Americii, Papei Pius al IX-lea și altor personalități importante ale timpului, s-au lovit de zidurile aroganței și ale nepăsării. Iată că cea mai mare persecuție, cea mai amară opresiune nu este alta decât condamnarea la ignoranță. (11)

În paralel cu prăbușirea instituțiilor și structurilor învechite care asistă neputincioase la derularea conflictelor și la adâncirea crizelor omenirii, se înalță edificiul noii ordini mondiale. Oameni din diverse organizații și grupări bazate pe cooperare și dreptate, pe credința în Dumnezeu și în natura nobilă a omului, muncesc, pe diverse căi, dar spre același țel al construirii unei civilizații umane fără precedent, promisă de toate Credințele.

Dintre toate, una dintre comunități ne atrage atenția în mod special, prin principiile și mijloacele unice pe care le pune la dispoziția întregii omeniri. “Privește-l pe om ca pe o mină bogată în nestemate de o inestimabilă valoare. Educația, doar ea, o poate face să-și scoată la iveală comorile, și îi permite omenirii să beneficieze de acestea.” (t. n.)(12)

În prezent iau naștere comunități în care, una câte una, dispar bolile societății. Secretul? Toate acțiunile și deciziile se bazează pe Cuvântul Sacru. Unitatea de viziune se oglindește în coerența acțiunilor și în relațiile dintre cei trei protagoniști ai societății: individul, instituțiile și comunitatea. Cuvintele cheie sunt unitate, însoțire, servire, învățare, smerenie.

Copiii învață împreună să se roage, să se bazeze pe ajutorul lui Dumnezeu, să practice virtuțile în viața de zi cu zi, nu numai să le identifice. Resursele necesare în procesul educației sunt antrenate pe baza unei metode și a unei programe dezvoltate pe plan mondial.

Adolescenții parcurg materiale care țin cont de capacitățile, calitățile și caracteristicile lor. Învăț să coopereze, să comunice cu încredere și să se bazeze unii pe alții. Ei identifică nevoile comunității și fac planuri pentru actele de servire pe care sunt capabili să le ducă la bun sfârșit. Preadolescenții explorează concepte precum confirmarea, dreptatea, unitatea omenirii. Învăț că omenirea este una.

Toți au dreptul la educație și condiții decente de trai. Diferențele dintre oameni nu sunt motive de dezbinare și intoleranță. Fiecare are calități și talente cu care să participe la viața comunității. Ne completăm și ne ajutăm. Un singur set de legi face posibilă dreptatea și unitatea. Resursele naturale și umane sunt alocate în mod responsabil și înțelept.

Unitatea la nivelul vieții individului se traduce în echilibrarea și armonizarea diferitelor nevoi, responsabilități și înclinații. Într-o lume dreaptă, bazată pe principii și valori spirituale, indivizii au șansa să se dezvolte în câmpul vieții de comunitate, tinerii au timp și pentru studii, și pentru voluntariat. Adulții găsesc echilibrul necesar între viața de familie, viața de comunitate și cea profesională. Sunt evitate falsele dihotomii: ori studiez, ori sunt voluntar ; ori sunt un părinte bun, ori mă ocup de cariera mea; ori câștigăm noi, ori câștigă ei.

Fericirea rezultă din comportamentul spiritual (13). Într-o lume construită pe valori spirituale, toți copiii sunt educați. Relațiile se bazează pe încredere și reciprocitate. Familia este susținută de întreaga societate. Efectul este pe măsură: societatea devine o comunitate, adică o familie. Pe drumul de la individ la comunitate dispar prejudecățile și superstițiile. Extremele de bogăție și sărăcie dispar. Prăpastia dintre generații este dată uitării. Împreună, membrii comunității își ating potențialul și își îndeplinesc menirea.

BIBLIOGRAPHY

1. Institutul Ruhi. *Cartea 1. Reflecții asupra vieții spiritului*, ISBN 978-958-98322-1-9 (Columbia), Tipărită în România, 2013, p.9.
2. *Foundations for a Spiritual Education. Research of the bahá'í Writings*, prepared by the National Spiritual Assembly of the Bahá'ís of the United States, Wilmette, Illinois, 1995
3. *Proclamația lui Bahá'u'lláh către regii și conducătorii lumii*, Adunarea Spirituală Națională a Bahá'ilor din România, București, 2009, p. 109
4. Bahá'u'lláh, *Cuvinte tainice*, ISBN 973-98710-9-7, A treia ediție în limba română, București, 2009.
5. 'Abdu'l-Bahá, *Le Secret de la Civilisation Divine*, Maison d'Éditions Bahá'ies, Bruxelles, 1973, p. 98.
6. Idem, p. 63.
7. Shoghi Effendi, *Ordinea Mondială a lui Bahá'u'lláh*, Editura Bahá'í, 2004, p. 8.
8. Idem, p. 56.
9. *Unless and Until. A Bahá'í Focus on the Environment*, Bahá'í Publishing Trust, London, 1990, p. 23.
10. Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Aqdas*, Bahá'í Publishing Trust, London, 1993, p. 11.
11. Casa Universală a Dreptății, *Secolul Luminii*, Editura Bahá'í, București, 2015, p. 59.
12. Bahá'u'lláh, *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXII, Bahá'í Publishing Trust, New Delhi, p. 183.
13. 'Abdu'l-Bahá, *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p. 127, disponibil online la adresa: <http://reference.bahai.org/en/t/ab/SAB/sab101.html.utf8?query=happiness&action=hilight#gr2>, în data de 02.12.2016.